

SZERKESZTŐI HÍR

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvar, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy czentimetrenyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érdekvéleményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlári cikkek:

garand sora után 20 kr. fizetendő.

„Meghátráltak.”

Ugyancsak fenhargon beszél Szilágyi miniszter Pozsonyban. Többek között így: „Az által, hogy az elavult választásoknak leomlását javasoltuk, hogy a polgári teljes jogegyenlőséget proklamáltuk, mi a soha el nem avuló nemzeti politikát követtük.” Egy másik helyen pedig így: „Meghátráltak az eszméknek amaz óriás hatalma előtt, mely mint a villamosság, szemmel nem látható, de eredményeiben ellenállhatatlan.”

Tehát: „meghátráltak.”

Igen nevezetes nyilatkozat ez egy miniszter szájában. Kétségtelenül nem a közvélemény tengerére bízott röpke szó, hogy elkapkodják a habok s hol nyeljük, hol földobjuk, anélkül, hogy akár a vihar csillapítására, akár a hullámjárásra a legkisebb befolyással is legyen. Hanem egy meggyújtott fáklya, mely perzselőleg égeti azokat a kiknek szó, s egyszersmind megvilágítani akarja azt a homályt, melybe a kulissza mögött folyó harcok burkolva vannak.

„Meghátráltak.”

Ugyan kik? Bizonyára nem az ellenzék, mely a földobott nagy kérdésekben még állást sem foglalt. A dogma természet szerint csak az hátrált meg a kormány előtt, aki szembe állott vele. Ki volt ez? Első sorban a főpapság. Ugye ez nem hátrált meg. Lassan ugyan, de mégis csak készül a pápatorló. Másodszor szembe állottak a kormányval a világi főrendek. Ám ezek sem hátráltak még meg. Sőt éppen most készülődnek a budapesti katechizációs nagygyűlésre. Ki hátrált meg tehát?

Hónapok óta írják, beszélnek, hogy az egyházpolitikai reform nem tetszik a koronának. Ezt a hírt sohasem gyengítették meg a hivatalosak és félhivatalosak. Pedig egyébként alkalommal minden eszébőlben van egy-két csáfolat. De ezáltal hallgattak. Maga a kormány számtalanszor célzott bizonyos nehézségekre. Az a szokatlan tény, hogy a kormány szénytelen volt a korona előleges jóváhagyását kérni előbb az igéretre, azután a javaslatok előterjesztéséhez s később majd kénytelen lesz a szentesítéshez való áttérést is kérni: elegendő bizonyíték arra, hogy ez a mozgalom a koronának nem tetszett. E mellett bizonyíték is, hogy Szilágyi miniszter nyolcvan nyolc évnyi feleletet irt a Schlauch bírói memorándumára, s a nagy mű — ad akta tétetett; mert a korona nem egyezett belé, hogy kormánya a főpápokkal polemizáljon. Ám nem ellenezte azt, hogy a főpápok a reformot nyilvánosan támadják.

Ilyenformán három tényező ellenkezett a reformot. A főpápok, a főrendek, a korona. Azok közül a két első most is ellenzi. A harmadik beleegyezett a javaslatok előterjesztésébe. Ki hátrált meg tehát?

„Köszönöm zsidó, hogy megtanítottál a szóra.” A miniszter mondta, tehát igaznak kell lenni... „meghátráltak.”

Rég látja ezt már mindenki. Mondják is sokan. De mostanig ez mégis csak szóbeszéd volt. Most immár nem szóbeszéd, hanem ígér; nem is ígér hanem tett. Egy aktus, mely helyet kér magának és helyet is kap a történelem lapjain.

Az igazságügyminiszter pozsonyi beszédje után a politikai helyzet ez: A korona meghátrált egy nemzeti követelés előtt.

Nagyon jól van ez így. Éljen a kormány, mely letudta győzni a koronát! Szászor inkább éljen a korona, mely letudta győzni önmagát.

Aki ezen akció jelentőségét kiéneke: nem jó uton jár.

Nekem a mesterségesen földobott egyházi reformok mibenléte iránt igazi érzékem nincs. Akármint erőltetem agyaprot, én nem földözöm fel benne a nemzeti

egység összeforrasztásának jelentékeny elemét. Nem hiszem, hogy a dolog megérdemljen egy tollháborút, és a kedélyeknek fölzgatását. Sok jót töltem várak; végrehajthatóságában pedig egyáltalában nem bízom.

De abban igazat adok a kormánynak, hogy neki ezzel a fegyverrel — bár igen sajnálom, hogy a kezébe vette — vagy győzni muszáj, vagy bukni kell.

Három ellenfele volt. Kettővel még nem ütközött meg. Egyet már legyőzött. A koronát.

Ime tehát: a koronát is le lehet győzni. Egyebütt ez nem új dolog. Az angol alkotmány ilyen győzelmeknek köszöni fenséges mivoltát. A pragmatika santszó kaulait mi sem kértük, hanem szereztük. Az 1791-ki függetlenségi törvény is becsületes szerzőmánya a nemzeti akaratnak. Bizonny a 48-ki törvényeket sem adták ajándékba. Sőt a 67-ki kiegyezést sem krisztindli gyanánt hozta az angyal, hanem a mi köszönni való van benne, azt a nemzeti kitartás egyhangú szívósságának köszönhetjük.

Azóta úgy foly a dolgunk, mint a karikacsapás. A törvényalkotás szükség felütötte a fejét Bécsben, és simán mint a kigyó és tekervényesen ide csúszott Budapestre. Ki mondja, hogy nem lett volna jó nekünk egy önálló magyar bank? De Bécsben nem akarták. Ki mondja, hogy nem volna jó a honvédséget műszaki csapatokkal látni el? De Bécsben nem akarják. Ki mondja, hogy államügyünknek nem kell kifejezésre jutni a diplomatiánál? De Bécsben nem akarják. Ki nem érzi, ki nem szégyelli, hogy Románia, Szerbia, Montenegró különb államok, mint hazánk? De Bécsben így akarják.

Mi pedig járunk azon köthetékáron, melyet Bécs a fejünkre húzott. Huszonhat éve lonszolk minket így.

És most azt hirdeti az igazságügy miniszter, hogy: „meghátráltak.”

Nagy szó ez uram! Nekünk, kik függetlenné akarjuk tenni hazát: kétszeresen nagy. Mert valahányszor indítványoztuk az önálló magyar hadsereg létesítését, az önálló külügyet, a delegáció eltörlését, a közös kormány eltörlését, mindig Rómából hozták nekünk az érvet: „non possumus”. Nó ezt a tromfot többet nem játszhatják ki ellenünk. A ki ezentul azt mondja, hogy, valamely nemzeti aspiráció nem lehetséges: azzal úgy kell elbánni, mint hazudozóval. E szó: „nem lehet”, immár ki kell törölni a politikai argumentumok szótárából. Az a sötétlyuk, melybe Csernatony Lajos ismeretes közjogi meggyoróit hullatta, immár nem létezik.

És így van jól, hogy nem létezik. Első a nemzeti közakarat. A nemzet legyen elég bölcs, hogy akarata a korona érdekeivel ne ellenkezzen. De ez legyen aztán az egyetlen feltétel. Ám mi kitudjuk mutatni, hogy az elsőtől az utolsóig, minden aspirációnk éppen úgy megerősíti a korona hatalmát és tekintélyét, mint a magyar államot. Tehát követeléseink a koronának csak érzületével ellenkezhetnek, de érdekeivel nem. Ennélfogva megújult erővel és kétszeres kitartással állunk a nemzeti jogok várfalán ütött részekhez, dolgozni, fáradni, küzdeni azon biztos tudattal, hogy mihelyt a nemzeti közakarat a hazafiságnak szent munkájában segítséghez nyújt nekünk, a korona éppen úgy megfog hátrálni, mint most az egyházpolitikai kérdésekben.

BARTHA MIKLÓS.

Politikai hírek.

Wekerle a király előtt. Bécsből telegrafálják, hogy Wekerle Sándor magyar miniszterelnököt a király szombaton hosszabb kihallgatáson fogadta. Wekerle a királynak a magyar királyi udvartartás szabályozásáról és egyéb folyó ügyekről tett előterjesztést. A miniszterelnök különben az

udvartartás kérdéséről még Hohenlohe herceg főudvarmester és Kálnoky gróf külügyminiszterrel is értekezett. Mialatt a miniszterelnök a királynál volt kihallgatáson. Plener pénzügyminiszter fenn járt a Wekerle lakásán. A miniszterelnök ezután maga látogatta meg Plener és Windisgrätz herceg osztrák miniszterelnököket is, továbbá az osztrák kabinet több tagját, a kikkel főleg politikai és gazdasági ügyek felől tanácskozott. A miniszterelnök ezután Tisza Lajos grófot látogatta meg.

Az oláh kereskedelmi szerződés. Monarchiánk és Oláhország között, mint már jeleztük, a kereskedelmi szerződés dolgában teljes egyezség jött létre és a ratifikáció már legközelebb várható. Ez a szerződés, mint Bukarestből telegrafálják, legtöbb kedvezményen alapszik és bármelyik fél által egy évre felmondható. A szerződéstől különállón monarchiánk állítólag nyilatkozatot adott volna be arra, néve, hogy az apró-marchának bekoztalánál méltányosan fog eljárni.

A T. Ház.

Budapest, decz. 17.

A képviselőház tegnap tartotta a szünet előtt utolsó ülését, melyen az elnök megemlékezett Csirics Lázló orvost képviselő haláláról s a Ház részvétének jegyzőkönyvben adott kifejezést. Utóljára még egy bizottsági jelentést is kaptunk: Bornemisza István terjesztette be a közgazdasági és pénzügyi bizottságok jelentéseit a telepítésről szóló törvényjavaslat tárgyában, melyet annak idején az osztályok mellőzéseivel fognak napirendre tűzni. Ezután az elnök a munkarendre nézve tett javaslatot s azt propositionálta, hogy a Ház január 20-áig ne tartson érdemleges ülést, kivéve, ha a főrendiház hosszabban foglalkoznék az állami költségvetés tárgyalásával, s így az indemnity sztkéséggé tenne még egy érdemleges ülést.

Hoitsy Pál nem helyeselte ezt a hosszú szünetet, mert a függőben levő fontos törvényjavaslatokat inkább a téli időben és akkor kellene tárgyalni, mikor az érdeklődés irántuk legnagyobb s a törvényhozókat még könnyebb együtt tartani. Kérte tehát a kormány jelenlevő képviselőit, hogy rövidebb szünetet töltsenek ki.

A kormány képviselőiben pedig csak két miniszter volt jelen: Josipovich és Fejérváry.

Az egyik horvát miniszter — kiáltott valaki a szélsőbalról.

A másik meg német — hangzott a válasz ugyanonnan.

A kormány nevében aztán báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter válaszolt. Megköszönte az ellenzék buzgósságát, hogy mielőbb dolgozni akar, de buzgóssága ezáltal kárba veszt, mert az elkészült javaslatok egy-két tölere sem adának elégséges anyagot, a nagyfotosságu javaslatokkal pedig a bizottságok aligha késülhetnek el olyan hamar. Kérte tehát, hogy a Ház fogadja el az elnök javaslatát.

Madarász József és Hock János azonban utaltak arra, hogy a telepítésekéről és a mezőrendésről szóló javaslatok tárgyalására készen vannak s így az egyházpolitikai javaslatok bizottsági tárgyalása alatt is volna a tanácskozássokra anyag. Különbben, ha a bizottságok szorgalmasok lesznek és komolyan akarják az egyházpolitikai javaslatok gyors elintézését, akkor a tárgyalással január 10-ére is elkészülhetnek. A két szónok tehát azt ajánlotta, hogy a szünet csak január 10-éig tartson.

Báró Fejérváry Géza ekkor a kormány nevében azt ajánlotta, hogy ne tartson tehát a szünet tovább, csak január 15-éig, de előbb a Ház még se üljön össze, már legálább a görög-keletiek ünnepére való tekintettel se.

Ezt a közvetítő javaslatot általános helyesléssel fogadták, de azért a beszédek árja még nem szakadt meg.

Teleszky István, a ki az egyházpolitikai javaslatokkal foglalkozó igazságügyi bizottságnak elnöke, nem akarta szó nélkül hagyni, hogy a bizottság gyors munkára való hajlandóságát vonják kétségbe és kijelentette, hogy a bizottság a házassági javaslat általános tárgyalását már hétfőn megkezdí és újév után nyomban bele fog a részletekbe is.

Madarász József erre személyes kérdésben azt válaszolta, hogy nem az igazságügyi bizottságot vádolja.

Beöthy Ákos pedig, midőn konstataálja, hogy a miniszterelnöknek legfőbb és első kötelessége lévén a törvényhozás vezetésé, kötelessége ellen vétett, hogy éppen most távozott el, egyuttal kijelentette, hogy a bizottságok munkára való hajlandóságát mi sem illusztrálja jobban, mint a hódási mandátum ügye. A mit a III. bíráló bizottság ezzel a mandátummal csinált, az egyszerűen országos botrány.

Kilencz hónapja tárgyalja már! — hangzott ki a lármából.

Még Fejérváry róttá le tartóztatását Wekerle iránt, midőn most az egyszerű védelmezte meg a távollevő miniszterelnököket, aztán az elnök himondta határozatát, hogy a Ház január 15-éig nem fog érdemleges ülést tartani, január 15-én pedig csak a további tennivalókat fogja megbeszélni.

Hitelesítették a jegyzőkönyvet, felhatalmazták az elnököket, hogy az évforduló alkalmából fejze ki a királynak a Ház szerencsekívánatait s mikor az elnök ezután maga is boldog újévet kívánt a képviselőknek: megjelentek az elnökök.

A párisi bombamerénylet.

Páris, decz. 15.

A bombavető vallomása.

Vaillant kihallgatása alkalmával — nagyon érdekes vallomásokot tett.

„Azt kérdezik tőlem — így szolt — honnan vettem a pénzt a bomba gyártására? A dolog nagyon egyszerű: egy gazdag anarchista elvtárshoz fordultam s mikor elmondtam neki, hogy olyan „coup”-ra készülök, melyről egész Páris fog beszélni, a legnagyobb szívesseggel bocsátotta rendelkezésemre a szükségeset. Hogy miben áll majd ez a „coup”, nem mondtam el neki, mert senkit se akartam beavatni titkomba.”

„Ki volt az elvtárs?” — kérdezte a vizsgálóbíró — „s mennyit adott önnek tervei kivételére?”

„Az illető nevét nem árulom el” — válaszolt Vaillant — „a mi pedig az összeg nagyságát illeti, száz frank volt az egész. Mikor a pénzt megkaptam, otthagytam foglalkozásomat, egy kis szállodába megtem lakni, ahol félreest szobát béreltem s mindennek előtt egy vaskereskedésben két vasfaleket vásároltam. Azért kettőt, mivel lehetségesnek tartottam, hogy munka közben az egyik elromlik. Mivel azonnal felveti szerekre is volt szükségem s attól tartottam, hogy ezeknek bevétele alkalmával gyanút gerjesztettek magam ellen, a bejelentési czédulába mint festő és folttisztító szerepeltem.

Ily módon minden akadály nélkül kaptam meg több üzletben a megfelelő mennyiségű vegyi szert s elég óvatos voltam, hogy egy-egy helyen csak 20—30 centimes értékűt kértem.

Mikor együtt volt már a szükséges mennyiség, 3 font csizmatálpa való vasszerget vásároltam s most már hozzá láttam a bomba készítéséhez. Több mint két hét kellett erre a munkára, mivel a legnagyobb óvatossággal jártam el. A bomba egy legújabb szerkezettű robbanó test volt, a melynél kizárólag a vegyi szerek vegytípusa okozta a robbanást s nem volt szükség külön kanócra, vagy egyéb gyújtó anyagra. A bomba belsőleg helyezett el a vasszerkezetet. Mielőtt ezt megcselekedtem volna, előbb kidomborítottam a fazék fenekét kalapáccsal, nehogy állva maradhasson; mert a robbanás csak úgy következhetett be ha a fazék feldől és a belsőjében levő vegyi szerek összefolynak.”

„Hogyan vitte ön el a bombát a kamarába?” — kérdezte a vizsgálóbíró.

„Nagyon egyszerűen! Pénteken éjjel elkészültem vele s a fedelt sodrony segítségével ráerősítettem, szombatán d. e. pedig testemhez erősítettem, begomboltam kabátomat és lovasuton mentem a parlamentépületig.”

„Mit szándékozt tenni a merénylet után?” — kérdezte a vizsgálóbíró. „Ugy-e, menekülni akart a robbanás után támadó zavarban?”

„Korántsem! Ha sikerült volna a bombát a miniszterek padjára dobni, a mint ez szándékom volt, akkor a robbanás után önként jelentkeztem volna. Sajnos, hogy egy előttem ülő nő épen akkor izgett-mozgett, mikor a bombát a terembe dobtam s ennek folytán nem fejtettem ki kellő erőt a dobásnál, úgy, hogy a bomba előbb robbant szét, semmint rendeltetése helyére ért volna. Egy felém repülő szeg orron talált és megszebesített, a támadó füst pedig csaknem megfojtott, úgy, hogy nem szólhattam s azért elhagytam az erkélyt.”

A vizsgálóbíró kérdésére, hogy miért nem jelentkezett később, ha nem akart elmenekülni, így válaszolt Vaillant:

„Látni akartam, miként hat a robbanás a teremben levőkre. A dolog igazán mulattatott. Mikor az emberek össze-vissza futkoste, néhány nő pedig elmondta a rendőrbiztosnak, hogy a bomba hosszú kanóccsal volt ellátva, alig fojtattam magamba a kacagást. Hisz ez a nép valósággal a boldogjárt járta, s úgy ugrándozott, mint ha legálább is valamennyi halálisan megszebesült volna. Egy képviselő felesége, a ki kezén megseült, folyton jajgatott: „Orvos ur, meghalok!” Egy másik nevető görösköt kapott. Igazán szép tréfa volt!”

„Vajon, tudta-e, hogy Lemyre abbé súlyosan megszebesült?” — kérdezte a vizsgálóbíró.

„Ugy kell neki!” — válaszolt cinikus hangon Vaillant. „Papnak nincs semmi dolga a parlamentben!”

„De tudja-e, hogy sok ártatlant is megszebesített?”

„Hát aztán? ! hisz az egész csak intés volt; mert ha a bombát szegek helyett golyókkal töltöttem meg, ugyanannyi halott lett volna, mint most sebesült.”

„Miert követte el a merényletet?” — kérdezte a vizsgálóbíró.

„Hogy bosszút álljak a társadalmon, mely nyomorban élni kényszerített. Meg vagyok magammal elégedve s tanácsom, hogy fejemet vegyék. Mert jöhet, hogy tréfáknak hangzik, amit most mondani akarok, de biztosítom önöket, hogy fölmentem esetén egy hét múlva ismét elülről kezdeném!”

Vilmos császár a párisi merényletről.

Lupunk utóbbi számában, már közöltük Vilmos császárnak a párisi bomba merénylet hírére mondott szavait. A császár e nyilatkozatáról a New-York Herald párisi kiadásának utóbbi száma, berlini levelezőjének jelentése alapján a következő érdekes jelentését közli; Vilmos német császár nagyobb társasággal vadászaton volt, amikor a párisi bombamerényletről a berlini külügyminisztérium egy távirata révén értesült. Nem tudta nyugtalanságát leplezni s a hírt rögtön elmondta vadász vendégeinek. Később az ebédnél így szolt a merényletről;

— Nekem ugyan elrontotta ez a távirat az étvágyamat. Ilyen infánsi gazságra az ember már szót sem talál, s itt már többé nem emberekkel van dolgunk, hanem vad bestikkel, akiket minden kimélet nélkül ki kell irtani a föld színéről.

— Ezután így folytatta a császár:

— Világos, hogy ez a merénylet, nem lesz most az utolsó, mert titkos organizációk intézik a bűnököt, titkos organizációk, melyek rémuralmat akarnak előkészíteni, szóval valószínűs hadjáratot indítanak a civilizáció ellen. A legerélyesebb rendszabályokkal kell e galád bűnök hidrátját megsemmisíteni.

A vendégek közül némelyek kifejezték azt a véleményüket, hogy a szocialisták bűntársai az anarkistáknak s az anarkia csak kinövése a szocialis doktrínának, mire Vilmos császár így felelt:

— E tekintetben foroghat fenn kétség. A szocialisták rendszeresen felbujtották a tömeget s ezt most nem lehet többé megállítani.

A New-York Herald levelezője hozzáteszi, hogy mindezeket a vadásztársaság egy tagjától tudja. Megjegyzi még azt is; hogy Németországban roppant szigorú felügyelet alá helyezik őket, továbbá akadályokat gördítenek a robbanó szerek előállítására és erőlyesen bánnak el a szocialista újságokkal.

Szilágyi Pozsonyban.

Szilágyi Dezső alig gyógyult ki, fog-husából, első dolga volt Pozsonyba menni — a városra.

Ott a fehérszobánál aztán „nagy” beszédet hevenyészett. Hogy mikről beszélt, egy rövid kivonat;

Nagy elfoglaltsága mellett — úgy mond — mindig örömmel jött a pozsonyi decemberi ünnepre. Szereti a pozsonyi münicipiumi életet, mert az mindig az ország nagy eszméivel, a haza javára irányuló kérdésekkel foglalkozik.

Magyarország csodálatos állam. A múlt nagy nemzetei közül kékeve csak a liberalizmus alapján tarthatnak meg helyüket és a nagy válságoknál mindenkor a polgári jogegyenlőség és nemzeti egység volt megváltó erőnk. Ezt tudja a kormány is, melyek gyakran csak önmagát fentartó politikát vádoltak, ez a vad azonban most már e dűbe.

Mikor a régi állapotok ködéből kiemelkedve, a polgári házasság törvénye által a nemzet egységét célozzuk: akkor Magyarország lelkiismereti szabadságát óvjuk meg tisztán és őszintén. Sokszor érte ezt az országot csapás, de mindenkor a polgároknak a veszély percében való egysége és egyetértése volt a megváltó erő.

Őrül, hogy választást mindenben egyet érthet, mert Pozsony csakugyan akkor méltó nagy múltjához, mikor a szabad, modern eszmékért lelkesedik. Nem ábrándok, nem ködképek ezek, hanem férfias nagy célok: a kormány elérésében habozást nem ismer, nem keres visszavonulást; sőt ha ilyen kínálkozik is, még akkor sem lép rá.

A gyakorlati életben kevés a poézis, de mikor nem csak a meggyőződés, hanem a lelkesedés vízi a kormányt a nemzet jólétét előmozdító törekvéseiben: abban a legszebb poézis van. Végül a liberális eszmék és ezzel a kormány győzelmének reményére, sőt a biztos győzelemre, mely el nem maradhat, trití poharat.

Dinamit Magyarországon.

Vasemből írják a P. Lloydnak: Szarukő községben oly szerencsétlenség történt a napokban, a melynek kis híjja, hogy néhány ember élete áldozatul nem esett.

A nevezett község kovácsához két nap-számra ment el, a kik a székhöz tartozó kőbányákban dolgoznak, azzal a céllal, hogy ott baltákat megélesítsék.

A munkások egyike a kovács és ennek segéde mellett állott és nézte a kalapálást, a másik munkás kissé távolabb állott és hóna alatt egy kis csomagot tartott.

A csomagban, a mint később bevallotta, egy dinamit töltés volt, a minőkkel a sziklákat szakták munkaközben robbantani, de a mit szigorúan tiltva van elvinni. A kalapálás alatt a tűzről egy szikra reá pattant a csomagra és a munkás ezt nem vette észre.

A dinamit felrobbant és borsasztó pusztulást vitt véghez a műhelyben. Minden munkaeszköz tönkre ment, a három ember a földre esett, ruháztuk a szó teljes értelmében leszakadt a testükről, annak pedig, a ki a kezében tartotta a dinamitot, lángba került és égni kezdett.

De nem vesztette el lélekjelenetét, hanem kiszaladt és a vízbe ugrott és ezzel megmenekült a haláltól. Ő — csodálatos — egyiküknek sem támadt nagyobb baj, mind a négyen megmenekültek.

Szabadkáról is közölnek egy ily dinamitos hírt. Ott a vasúti állomás podgyász raktárából egy idő óta sok mindent ellopnak, de nem voltak képesek rájönni a tettesre. Végre pénteken sikerült Antunovits kapitánynak Fekete János foglalkozás nélküli ember személyében elfogtatni a tolvajt épen akkor, a mindön ez három dobott, a mit lopott, biztonságba akart helyezni. Fekete nem sejtette, hogy minő veszedelmes pertékát lopott.

Mindegyik dobozban 150 dinamittöltény volt, a mivel az egész várost légbe lehetett volna röpíteni. A dobozok Szerbiába voltak küldve az állami építészeti vállalatnak.

A vizsgálat fogja kideríteni, hogy a tolvajnak mi szándéka volt, ennyi azonban

tény, hogy ily küldeményekkel szemben kis-sé nagyobb óvatosságot is lehetne tanusítani.

Szegedről is érkezik egy megdöbbentő dinamitos hír. Ott a lóvasúti sín-en fektet egy petárda és a mikor éjjeli 11 óra-kor keresztül ment rajta a lóvasút, a petárda felrobbant, a kocsi kidobta a sínből és a lovat megölte. Az utasoknak nem történt bajuk. A teitest nyomozzák.

Levél.

Óklánd, 1893. decz. 14.

T. szerkesztőség!

Dávid Ferencz neve alatt mint egy 8 év előtt egyesület alakult Kolozsvár székhelyén. Ezernél több tagja van és a vidéken 7 fiók egységgel működik.

Ezen fiók-egységek egyike, az udvarhelyi egység f. hó 13-án rendkívüli közgyűlést tartott Hom.-Szt.-Pálon, melyen a D. F. egyesület vidéki tagjai — alig egy pár kivétellel tömegesen jelentek meg, kifejezve már ezáltal a meghívóban jelzett egyet-dli tárgy iránti rokonszenvüket.

Egyed Ferencz szatpi pap — mint elnök — megnyitójában megemlékezett azon emelkedett irányu mozgalomról a készülődés-ről, mely a magyar nemzet korszakos íróját, Jókai Mór, 50 éves írói jubileuma alkalmából ünnepelni hajtja. Bejelenti, hogy e nemzeti ünnepre vonatkozólag indítvány adatott be, melynek tárgyalása végett látta szükség-snek — rendkívüli gyűlést összehívni.

A bejelentett indítványt a fiók egyet-let munkabizottság nevében Pál Ferencz óklándi pap terjeszté elő alapos megkezelés kísé-rtében.

Indítványostatót, hogy a hom. vidéki Dávid-Ferencz fiók-egységet — anemest ünne-pében vegyen részt; Jókai összes művei nemzeti kiadására, az udvarhelyi-nitáris egy-ház Dávid Ferencz könyvtára részére, 200 ftal finanssra elő.

Az indoklás szerint különösen három okból kívánatos, hogy Jókai művei az emi-tett könyvtár számára megvételnek ezek: 1-ör; hogy az egyházközség a Dávid F. egyesület által részt vegyen a nagy író ünne-peltetésében; egyetese érzelmet és hódolattal; — a nemzet érzelmeivel és hódolattal;

2-szor; Jókai az igazságszabadságnak és lelkiismereti szabadságnak és nemzeti irodalmának fejlesztésére, művelésére szentelte, egész életét ebből következik: hogy a kik a D. F. neve alatt egyetültek, azoknak a Jókai ünnepe mellett távolmaradni nem lehet és hogy a D. F. nevére keresztelt könyvtárból a teljes Jókainak hiányozni nem szabad.

3-ör; mert ezáltal nagy lépéssel halad azon esél felé, mely a könyvtár alapítói előtt lebegett, már harmadik tizedélezeltt mely-nek valóítására törekedett a fiók-egységet is alakulása óta és a mely a társadalom figye-lmét — különösen napjainkban — a vidéki könyvtárakra irányította.

Az előadott indítványt emelkedett lelke-sedéssel egyhangul elfogadtatt.

E határozat nagy fontosságú bir kül-önösen ezen vidéken honnan 20—25 km. van a legközelebbi könyvtár. A vidék értelmisége nagyban érzi a könyvtár hiányát. Sze-gény arra, hogy gazdag magán könyv-gyűj-teményeket szerezzen egybe. A vidék érte-lmiségének könyvtáira van szüksége, hová fordulhasson, ha lelkében szomjuhozza az igazságot; ha az élet gondjai között olykor-olykor szórakozni — tudni akar; ha a törődések terhe alatt az elfáradástól kedé-lyét megóvni és — a tudomány és irodalom forrásaitól elszigetelve — értelmét fejleszteni s kedélye biztonságát fentartani óhajtja.

E kívánalomnak könyvtárunk, mely egye-

sek — főképpen Gyöngyösi István vagyasi nyung, lelkes és eszeres — adományából alapítottát a Dávid Ferencz nevére, nem fe-lél meg. Az egyházi irodalom van tulsúlyban képviselve benne. Más irányu aránylag kevés van. Az irodalom újabb újabb termékeit — minden irányban — hiában keressük benne.

Következésképpen csak a belső emberek: pa-pok és mesterek, használják. A nagy kö-zönségnek nincs mi oda vonza.

Egyetünk elhajtása, és célja hogy időnként szerény tehetségéhez képest, e könyv-tárt fejlessze, bővítse, hogy az idővel egy gazdag vidéki könyvtárra nőjön.

Jókai összes műveinek megszerzésével a nemes célhoz közelebb jutunk.

Lelekesült hangulat uralkodott úgy a gyűlés egész folyamán, mint az azt követő közbeszéd, a hol az egyeslet elnöke fennköl-t szellemi tisztán elvitte Jókait.

Dárkó Sándor köri eszeres indítványára lelkesült örömmel határozottatott hogy a fiók-egységet teli gyűlése — a szokottnál hamarabb — s épen 1894. január 6-án tar-tassék meg. Még pedig teljesen alkalmiszertü programmal. Közreműködésre felkértett a hom. vidéki dalkör.

Ezekben óhajt egyesletünk — a Jókai tisztelői sorában — résztvenni az ő ünne-peltetésében; kifejezést adni Jókai iránt tá-plált érzelmeinek s nagyrabecsülésének.

Azonban, midőn ünnepelet egyesletünk, ak-kor is a széppel a hasznossal összefoglalni igyekszik... Vajha megértené vidékünk né-pe, különösen értelmisége s lángra gyulna lelkében az akarat velünk, illetve egyesletünk-vel együtt munkálni a Dávid Ferencz könyv-tár fejlesztése ügyében!

1. sz.

A balázsfalvi oláh tanulók Kolozsvárt.

Kolozsvár, decz. 18.

A balázsfalvi gör. kath. főiskola tanu-lói — mint már említettük — 3 tanár ki-erítésében vasárnap reggel Kolozsvárra érke-ztek. Összesen mintegy 30-an jöttek, mind felsőbb osztályosok. Céljuk volt megismer-ni Kolozsvár községét, könyvtárát, muze-umait, gyártelepeit és általában a város ne-vezetességeit. A kirándulók Hosszu Vazul dr. igazgatóhoz vezettek.

A kirándulók pont 7 órakor érkeztek meg kiket az „Erdélyrészi Kárpát Egyesü-let” nevében Szádeczky Lajos dr. osz-tályelnök fogadott, örömet fejezve ki, hogy e fontos tanulmány utban az erdélyi részek ve-zérvárosát első sorban keresték fel. Felaján-lotta azután az egyesület kálauzálását és kér-te a vendégeket, hogy forduljanak az egye-sülethez bizalommal. E beszédre Hosszu Vazul dr. válaszolt, köszönetet mondván az egyesületnek ezért a meglepetésszerű fogad-tatásért és szívesességért. A kálauzálást a leg-nagyobb örömmel elfogadják.

A kirándulók reggelizés után misét hall-gattak a kis-mester-utcai gör. kath. tem-plomban, honnan egyenesen a központi egye-temre mentek, hol az E. K. E. tagjai várták. Itt megtekintették a régiségtárat, éremtárat, könyvtárat stb.

Finálly Henrik dr. egyet. tanár a legeziresbebe mutatván és magyarázván meg mindent. Elmentek továbbá a rom. kath. fő-iskolába, hol Vajda Gyula dr., a ref. o-legendiumba, hol Török István dr. igazgatók kálauzolták a tanulókat. Megtekintették még a farkas-utcai ref. templomot, színházat, ne-vezetesebb középületeket stb.

Déli 1 óra volt, mikor az Egyet. Kör helyiségekbe mentek, hol az egyetemi ifjuság S o m l ó Bódog h. köri elnökkel élén igen szívesen és barátságosan fogadta a testvér-ifjuságot.

rejtja, hogy tulságosan „bon vivant” — de miért volt ez itten?

Ha a reggeli órában jött volna, hogy az orvosotól az emésztésére vonatkozó-lag kérjen tanácsot, azt meg lehetett volna érteni; de mit keres ez most itten? — Az az ember tudja, hogy holnap reggel az egész világ előtt nyilvános dolog lesz, hogy ő tönkre ment és csaló volt.

Ügyei összesnek, mint a kártyaház és ő, ki okot adott a társadalmi állásra, a te-kintélyre, ki eddig jó állást foglalt el a tár-sai között, tudta, hogy nem volna többé ké-pes felemelt fővel járni, s azoknak a szeme elibe kerül.

S mind végig hi maradvá szokásához eljött ide, hogy jó társaságban vessen véget életének. — E szerencsétlen tözsérnek a né-zetével más rendszer, mint a dr. Bertrandé soha sem egyezett volna meg. — Tehát él-jen dr. Bertrand, ki személyi különbség ná-kl minden osztálybeli embert ellát az ön-gyilkosság könnyű módjával.

Itt van egy másik teljesen különböző egyén. Egy betértvált arcu barna férfi; az a áthathatatlán, határozott kifejezés, melyet fantebe emeltem, sokkal erősebben van kifejeződve rajta, mint a többiekben.

Ma reggel az inasa kopogtatott az aj-tájan s egy hozzá címzett levelet adott át, melyet a szobalány a Madame öltöző asztá-lán talált.

A madame nem volt a szobában, csak ez a levél fektűt a tükör előtt. Monsieur elolvasta és mos dr. Bertrandnál ebédet, ar-ca komoly, s hallos sápadtság borítja és ő egy szót sem szól.

Az ilyen vendégek mint ezek és De Clerval, kivételnek esettek voltak. Az igazi ember az igazi helyen, egy magas hervadt ar-cu fiatal ember volt, ki a kandallóhoz tá-maszkodott, mert bágyadtabb volt, minthogy

Herepei Iván a következő szép be-szédrel dűvöztette őket!

„Igen tisztelt uraim! Mint a Magyar Diák-szövetség kolozsvári bizottságának el-nöke, a bizottság nevében, továbbá a Tuda-mány Egyetemi Kör és az egyetemi ifju-sági segélyező egyesületek jelenlevő elnök-ségének megbízásából szíves örömmel dűvö-zlöm önöket, — Tisztelt uraim — kik ta-nulmányutra indulván hazánk Királyhágón innen fekvő részén-k metropolistát, tudomány-egyetemünknek székhelyét, meglátogatták és megjelenésükkel egyetemi körünköt, az egye-temi polgárság szellemi életének középpont-ját szerencséseltették. Erős tudatában vagyunk annak, hogy mindazoknak, a ki edes magyar hazánk földjén Szent István díszes és kor-onásjának hatalma és védelme alatt állunk békés és barátságos együttélésre Magyar-or-szág jövődö boldogságának és nagyságának egyik feltétele. Abban a biztos meggyőződés-ben tehát, hogy önöknek a látogatása rokon-szenvűeknek és barátságos érzelmeknek kife-jezője, ezeket a szíves érzelmeiket mi is ha-sonló barátságos indulattal viszonzozzuk. Isten hozza önöket!” (Hosszantartó zajos éljenzés.)

E beszédre Hosszu Vazul dr. kö-szönte meg az ifjuság dűvöztetését és bizosi-sította, hogy a balázsfalvi oláh ifjuság mű-völődés czéljából, barátsággal és szeretettel jött e városba.

Az egyetemi körből a tanári kar haza-vezetvén az ifjuságot, tisztelt K u n c z Elek dr. tankerületi főigazgatónál és megelő-zőleg Szádeczky Lajos dr. E. K. E. osztály-elnöknel, hogy megköszönjék a szíves fogad-tatást.

Este színházba ment a társaság, mely ma estig marad Kolozsvárt.

— zö.

A Grómon—Olay ügy.

Annak az afférnek, mely Grómon ál-lamtitkár és Olay Lajos ellenzéki képviselő között folyt le, a legtöbben politikai zenezet tulajdonítottak s így természetessé vált azon érdeklődés, mely az ügynek minden részlete iránt mutatkozik.

Daczára ezen érdeklődésnek a segédek által közreadott nyilatkozat teljesen fölösleges-t tett minden további magyarázatot; mikor Bárámbrozy Béla, Bolgár Ferencz, Klebn-sitzky Jenő és Holtsy Pál azt mondják egy-nyírről, hogy az lovasias uton nyert befeje-sét: akkor senki sem kételkedhet abban, hogy ez a befejezés korrekt és egyik félnek sincsen hátrányára.

Igen meglepő tehát, ha a „Kolozsvár” s e lappal együtt a Nagyváradon, Szegeden, Debreczenben s. t. b. megjelenő kormány-párti lapok sürgönyei nem a segédek nyi-latkozatait közlik, hanem úgy tűntetik föl, mintha Olay Lajos a párba helyezésin meg-hátrált volna.

Ilyen hírleléssel szemben szükségesnek tartjuk, a lehető leghibzatosabb információk alapján a következő felvilágosítást adni:

A kormányának épen most, midőn váro-sok és vármegyék tömegesen itélik el a pár-bajozást, rendkívül kellemetlen, hogy épen egy államtitkár sodortassék párba. Ennél-fogva minden követ megmozdított, hogy az ügy békés megoldást nyerjen. E törekvés azonban mindaddig hajótörést szenvedett, míg Grómon államtitkár, hosszas unszólások után, kiváltképen pedig a miniszterelnök kérésére, arra nem határozta magát, hogy a békés ki-egyenlítés felé ő tegye meg az első lépést.

Ezen elhatározás következtében Grómon se-gédei feltűt nevében először a kijelentet-ték, hogy felük Olay Lajost sérteni nem akarja. Ily kijelentés után az Olay segédei-nek kötelességük kálta kijelen-teni, hogy az Olay nevében a sértést vissza-vonják.

A legmerevebb tárgyilagossággal írtuk e felvilágosító sorokat. Látszik ebből, hogy mindkét fél kényszer-helyzetnek engedett; de a kiegyenlítés által egyik fél sem sérült meg.

Helyes és lovasias volna a „Kolozs-vár”-tól, ha téves értesülését ezek alapján rektifikálta.

Szerk.

MINDENFELE.

Kolozsvárt, december 18.

December 1-vel új előfizetést nyitottunk. Kérjük az előfizetési díjak pontos megküldését.

Kérjük azon t. olvasóinkat, kik előfizetési díj-jakkal hátralékban vannak, szíveskedjenek azokat mie-lőbb megküldeni, mivel alig egy pár hét választ ez az új évtől.

Előfizethetni lehet bármely naptól kezd-ve. Előfizetési feltételeink lapunk homlokán olvashatók.

— **Bazár.** A vigadó nagyterme teg-nap zsufolásig tömve volt. A napi hangver-seny 5 órakor vette kezdetét a Kolozsvári Dal-körénekével. Ezután Sugár Marika és Körösi Flóra kisasszonyok játszták zongorán négy kézzre a „Troubadur” egyik szép részletét. Ezután Jakobi Emma k. a. adta elő Br. Báu-fly György Hatyru dalát Sigmond Ákos ur czimbalomjátékával, majd Farkas Sándor ur adott elő pár tréfás monologot. Áron Marika zongorajátéka után Parádi Ferencz ur énekel néhány kruczt dalát Haller Gusztáv kísérete mellett. A programnak igen érdekes részlete volt a Fein Regina kisasszony éne-ke, a ki pár csinos népdalt adott elő czi-gány zenekísérettel. Mindezekből a művészi élvezetekből csak azok vették ki a részvétet, a kik közel ültek a színpadhoz, mert a pub-likum egy nagy része — ősi szokás szerint kellemes tracsot folytatott a háttérben. A műsor végével pedig kezdetét vette az oszo-nálás, vacsorázás, levélhordás, küldés és ka-pás. A nagy számú közönség csak 8 óra után oszlott el.

— **Telefon** Kolozsvár—Budapest kö-zött. Multkori javaslatunkat a kolozsvár—buda-pesti telefon hálózat kiépítésére valamint az er-délyrészi városok össze kapcsolására, Kolozs-váron a telefon havi bérének leszállítására vé-gül az éjjeli szolgálat Kolozsváron való beál-lítására másutt is tetszéssel találkozott. A deb-reczeni lapok maguk is hasonló feltételeket ki-várnak a telefonra nézve, mint Kolozsvár. Az erdélyi részek városában szintén megindult a mozgalom a telefonnak szélesebb körbe való kiterjesztésére nézve. A mint bennünk érte-sítések a kereskedelemügyi miniszteriumban elkészítették már a Budapest-Nagyvárad-Debreczen-kolozsvári telefon hálózat köl-tiségvétését. — A k ö l t s e g e k a tervezet szerint 132 ezer ftba kerülnek. Ezt az ösz-szeget a kereskedelmi miniszter nem tudja kiadni, mert költségvetésében állítólag nin-csen reá fedezet.

lanatban — mi a meglevő körülmények kö-zött mindíg leltűt volt — némelyekkel meg-történt, hogy esedékekre komolyan gondol-tak. Tény, hogy De Clerval Afrédot hídeg borzongás futotta végig midőn az asztal mel-lé állt, s jobb gondolatok küzdöttek lelkéj-erőt venni.

De a koczka el volt vetve. A jelenl-ők mindnyájan tudták, hogy minő szándék-al jött ide, és azt a szándékot végre kel-hajtani.

Es azt is gondolta, hogy már többször rajta kapt a Doktor, hogy merőn nézet reá. Férfinak kell lenni — igen férfinak. A doktor ez időben egy kissé agyalo-snak látszott lenni, s türelmetlenül intatt a eseléseknek, hogy gyorsabban végezzék dol-gukat. Az osztrigát hordták körül s aztán valami könnyű bort. Chateau Ygmem volt. A doktor borsai kitűnök voltak.

Ugy látszott, hogy dr. Bertrand elha-tározta, hogy ne legyen a társalgásban szű-net, s hogy ezt kivihesse ugyan csak tört-magát, amár látszólag nagyon jól mulatozik Borzasztó körülmény volt azzal öszekötve midőn a társalgás lazult. Senki sem emi-ltette a jövőt: senki sem beszélt a holnapról. A házi gazdától gyöngédtelenség lett volna a vendégektől örüllés.

Ilyen esős időben, mint a msi — jegyzé meg a doktor az asztal másik végé-től előkelő külsejű vendégét szólítva meg — a bárá ur elmulasztotta rendes koczi-zását az erdőben?

— Nem én, — válaszolá a megzólí-tott, — ma délután két óra hosszat voltam ott.

— De a köd, — látott? — Fáklyákat vívó emberek szaladtak a kocsim előtt. Azt gondoltam, hogy érde-kes lesz.

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRGZÁJA.

1893. december 18.

Dr. Bertrand.

Collins Károlytól.

Angolból fordította:

A m i c a .

(Folytatás)

A kellő időben udvarias válasz ment a következő napra meghívó jegy volt a levélbe-zárva s a doktor kijelentette, hogy a Mon-sieur de Clerval ismeretségének mennyi örö-mmel néz elibe.

Egy analmas ködös és esős novemberi nap nem volt alkalmas arra, hogy kibújni valakit az élettől, ha már előbb is maghaso-nolt azzal. Mindenről csepegett a víz. Az Eli-neumi mezőkben levő fákról a esernyőkről, a kik ezen fényűzési eszkekkel el voltak látva, azoknak a kalapjukról, kiknek esernyő-jük nem volt; mindenről csepegett a víz. Ez a nap annyira nyirkos jellegű volt, hogy a doktor azzal a finom tapintattal és az em-beri természetnek mélyéges ismeretével, mi neki sajátja volt, az esteli programot ren-dezve, megparancsolta, hogy a virágházban levő székükat hallgattassák el, nehogy a víz-eső zaja a vendégek kedélyére bosszantó-lag hasson. Dr. Bertrand mindig különös fi-gyelmet fordított arra, hogy vendégeinek a kedélyét semmi se hangolja le.

De Clerval Afréd kivétel képezett a doktor rendes látogatói között; őt nem az unalom, nem az életuntság, nem a feltűnési vágy vitte oda. Egy kis harag és bosszúság vegyüléke volt az egész, azzal a meggyőző-déssel, hogy azt, a mire a szíve vágyott és a miről hitte, hogy egyedül csak a kárp s neki boldogságot adni — nem érheti el.

Tisztelettel
KIRÁLY GYULÁ,
helmonostor 2.

H I R D E T É S E K.

Eladó cserefák.

Maros-Vásárhelytől mintegy félóra járásnyira,
az országút mellett,
mintegy 2000 szál épülethez való
vastag cserefa
eladó.

Értekezhetni Maros-Vásárhelytől:
Roth Károly és társainál.

1897. (2-3)

A maros-vásárhelyi takarékpénztár igazgatósága

a betéti kamatlábot
1894. évi Január hó 1-től kezdve
5 százalékbán állapítja meg.

M.-Vásárhelytől, 1893. decembar hó 7.

Maros-vásárhelyi takarékpénztár
részvénytársaság
IGAZGATÓSÁGA.

1208. (4-10)

Erdélyi kereskedelmi és hitelbank r. t. Maros-Vásárhelytől.

A BETÉT KAMATLÁB
1894. évi január hó 1-jétől
(5%) öt százaléka-ra
felemeltetik.

Maros-Vásárhely, 1893. decembar 12.

1220. (3-3)

Az igazgatóság.

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA (Keresztény Imre utóda)

képe- és ecset-gyára,
Kolozsvárt, balazs utca 14. sz. alatt.

Van szerencsém a n. ó. helybeli és vidéki közönség becses figyel-
mébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jószág és az árak tekintetében a külföldi gyárt-
mányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkialli-
táción érdem érmekkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári
országos kiállításon
1879. ezüst éremmel
lett kitüntetve.

A Szolnok-Doboka megyei
gazdasági egyesület termény,
állat és iparkiallításán
1887. bronz éremmel lett
kitüntetve.

A budapesti ország-
os kiállításon 1885.
nagy éremmel lett
kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó
cikkekben a legfinomabbtól a leggyorsabbig.

Elvállalok mindennemű gépkefék javítását,
avagy újja készítését.

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá:
parket-fénykeféket, festő- (Seinpenz) fák, me-
szelő- és kenderitisztító-, fedőfestő ecsete-
ket, fodrász gömbkeféket, ruha-, haj- és
báronykeféket,

mindezeket felelősség mellett, tiszta sertéből

953. (80-2)

Kiváncra árjegyzéket azonnal küldök.

!!!Karácsonyi és Ujévi ajándékok legolcsóbb bevásárlási forrása!!!

GÁMENTZY JÁNOS utóda, IZAY ÁRPÁDNÁL.

Egy teljes ruhára mosó barchet	2 frt.	1 méter tiroli loden 100 cm. széles	48 kr.
" " " Valeri Flanel	2 frt 40 kr.	1 " " 125 cm.	75 kr.
" " " legfinomabb	2 frt 80 kr.	1 " tiszta gyapju Casan 100 cm. széles	80 kr.
" " " Divat szövet	2 frt 40 kr.	1 " Cheviott 125 cm. széles	1 frt 10 kr.
" " " tiszta gyapju	3 frt.	1 " valódi angol	1 forint 50
" " " Cheviott	5 frt.	1 " 140 cm.	1 forint 50

Szines mosó barchetok 30-35 krig.

Muff, Sapka és gallér 4 forint 80 krajczár.

Maradékot föltűnő olcsó áron.

1192. (4-10)

KARÁCSONI ÉS UJÉVI

Ajánlom a nagyérdemű közönség szives figyelmébe teljesen
új berendezést

Norinbergi-, Diszmű-, Játék- és vadász-kellékekkel

felszerelt fizetemet, a hol

Karácsonyi és Ujévi ajándékok

legolcsóbb árak mellett beszerezhetők.

Továbbá ajánlom legjobb minőségű Amerikai Boston,
Ruber & Co. gyártmányu Gummi sárcipőket, urak,
nők és gyermekek részére; a raktáron levő férfi divat-
cikkeit, melyeket vételáron alól végkép kiárusítok,
Vívó eszközök legjobb minőségben.

Illatszerek, szappanok és toiletté cikkek
nagy választékban.

A nagyérdemű vadász-közönség szives figyelmébe
ajánlom vadász-kellékekkel felszerelt raktáromat.

Kiváló tisztelettel

1077. (10-20)

SCHUSTER EMIL.

DÚS VÁLASZTÉKBAN.

Tartalék kölcsönös. — Részvényesek nincsenek.
Az összes nyereség a biztosítottak
javára esik.

A legnagyobb és leggazdagabb
pénzüntézet a világon.

Biztosítási alapja

907 millió

frank.

THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.

Biztosít

emberéletet

legbiztonságosabb és leg-
előnyösebb

módosítók szeriát.

Prospektusokkal és tiszteletesebb felvilágo-
sítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság,

Kolozsvárt, Balhid-utca 16. sz. alatt.

302. (83-50)

A legkitűnőbb ásványvizek anyaföldjének a székelvöldnek kincses terméke!

„RÉPÁTI“

legtisztább égvényes gyógy-savanyvíz,

mely páratlanul szerencsés vagyis ésszerű és rendkívül dús, főleg kötött szén-
savvala folytán, ritkítja pártját a kontinensen.

Első rangu gyógyital

különösen emésztési és vizeleti nehézségeknél, vese és gyomorbajokban, gyulladás-
hólyag és kövezvényes bántalmaknál; mely betegségek ellen a „Répáti“ ásványvíz
használatát megbeszélhetetlen értékű a legmesszebb menő figyelemre méltó.

Legfelségesebb ízű, legésszegeesebb borviz,

mely tekintetben is a „Répáti“ ásványvíz mellett, a forgalomban levő ásványvizek
legtöbbjével határozottan eltorpülnek.

A „Répáti“ ásványvizet mint ritka természeti kincset tehát, úgy is mint a
belsőszervezet betegségei ellen legkellősebb, leghatásosabb és leggyorsabban legol-
csóbb gyógyító szert, úgy is mint páratlan élvezeti italt (igen jeles orvosi bi-
zonylatot), valamint a gyakorlatból merített magántapasztalatok alapján minden
éztudatos elfogulatlan ívónak rendes használatára a legmegelőgben — felkile-
rettel ajánlhatom.

Mindig friss töltésben kapható Kolozsvárt: *Misselbacher,*
Herczeg Albert, *Kónya és Hirschfeld Sándor* uraknál, a gyógyszer-
tárakban és minden nevezetesebb vendéglőben.

Kiváló tisztelettel

a „Répáti“ gyógyforrás kezelője:

GYÖRGY JÓZ EF,

Kézdi-Vásárhelyt (Háromszék-megye.)

1044. (23-75)

Jó száraz usztatlan

TÖLGY TŰZIFA

Kolozsvárt szállítás vággononkint m. mársája

csak 44 és 48 forint.

Nemkülönben tölgyfa palkák, skart talpfák,
küllők, építkezésekhez való faragott fenyőfák,
szendélyek, stukturák, szálló csap karók
szintén a legolcsóbban beszerezhetők:

Kiss Károly-nál,
B.-Hunyadon.

1121. (9-12)

A CZÉG TELJES FELOSZTLÁSA MIATT HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

V É G E L A D Á S

RENDES SZIDOR és TESTVÉRÉNÉL.

Az összes raktáron levő áruk bámulatos olcsó áron elárusíttatnak.

Confectio és divatárak:

Körköpenyek vattázva	20 frt, 22 frt, 25 frt.
Körköpenyek szőrmebéllel	20 frtől kezdve.
Jaquettek vattázva	9 frtől kezdve.
Hosszu színházi köpenyek vattázva	25 frt.

Tiroli Loden dupla széles	métere — 40 kr.
Női posztók minden színben	1-20 kr.
Női posztók minden színben	— 70 kr.

Szönyegak és függönyök rendkívül leszállított áron

1222. (2-x)